

“పల్లెటూరు గ్రంథమండలి”

గాంధీజీ సూక్తులు

గ్రంథకర్త:

ముదిగంటి జగ్గన్నశాస్త్రి.

పల్లెటూరు గ్రంథమండలి.

గాంధీజీ సూక్తులు.

సంపాదకులు :

ముదిగంటి జగ్గన్న శాస్త్రి,

తణుకు. పశ్చిమగోదావరి.

1939

వెల 0—4—0.

కృష్ణానంద ప్రెస్, పవరుపేట - ఏలూరు.

గాంధీజీ సూక్తులు .

ఆరోగ్యము

శీలములేని మానవుడు ఆరోగ్యవంతుడు కాజాలడు. మలినమైన మనస్సు శరీరమునుకూడ మలిన భూయిష్టము కావించును.

ఇప్పటి నాగరికత నిర్మల వాయువునకుకూడ. కరవు తెచ్చిపెట్టెను. మంచిగాలిని పీల్చుకొనుటకు మనము పట్టణములను వీడి దూరము పోవలెను. అనగా ధనవ్యయము చేయవలెను. గాలిని కొనవలెను.

ప్రతి నూరు రోగములలోను తొంబది రోగములకు దుర్వాయువే, మూలకారణమని చెప్పుట కెంత మాత్రము సంశయము లేదు.

వేలకొలది రోగులు సూర్యాతపమునకును, విశుద్ధ వాయువునకును విడిచిపెట్టబడి నిరోగులగుటను మనము కాంచుట లేదా ?

మనలో నిరంతరము ఆత్మకును, అనాత్మకును (సైతానునకును) దేవాసుర యుద్ధము జరుగుచునే యున్నది. ఈ పోరులో ఆత్మ జయించెనేని శరీరము సదా మంచి కార్యము

లనే చేయుటకు సాధనమగును. సయితానే జయము నొందెనా!
శరీరము అనేక దుర్వాప్యపారములకు నిలయమగును.

సయితానును ధిక్కరించి భగవంతుని చట్టములను
పాలించినపుడే మనము పరిపూర్ణారోగ్యవంతుల మగుదుము.

నేను నా యావజ్జీవము అస్థిలత బ్రహ్మచారిగనే
యుంటినేని యిప్పటికంటె వేయిరెట్లు ఎక్కువ జవనత్వములను
కార్యోత్సాహమును కలిగి యుండెడివాడనని నా దృఢ విశ్వా
సము. నాకును నాదేశమునకునుగూడ నేను మరెంతయో
యుపకారినై యుండెడివాడను.

మానవుడు తిండికొరకే సృష్టింప బడలేదు. ఆతడు
తిండికొరకే తన జీవితమును గడుపలేడు. సృష్టికర్తను తెలిసి
కొని యతనిని సేవించుటయే మానవుని కర్తవ్యము. భగవ
త్సేవకే శరీరము అవునరము. కావున దానిని నిలుపుకొనుటకే
మనము తినవలెను. నాస్తికులు కూడ మన యారోగ్య
రక్షణకు కావలసినంత మాత్రమే మనము తినవలెనని యొప్పు
కొనెదరు.

జిహ్వను కట్టినవాడు తదితర యింద్రియములను సుల
భముగ కట్టగలడు.

తిండి విషయములో మన మెన్నెన్నియో అనవసర
మగు కోరికలకు దాసులమైతిమి. మన తిండిపోతులనమును

దానికి దానుల మగుటను మన మింకను గుర్తింపలేకనే యున్నారము.

భార్యపోయిన మానవుడును, భర్తపోయిన స్త్రీయు తిరుగ వివాహమాడరాదని ఆరోగ్యశాస్త్రము శాసించుచున్నది.

మన నిత్యజీవితమునకును మన యారోగ్యమునకును ఎంతయో సంబంధమున్నది. మనము పరిశుద్ధ జీవితమును గడపినగాని పూర్ణారోగ్యమును బడయజాలము.

భగవంతుడు మనకీ శరీరము నెట్టి పరిశుద్ధావస్థలో నొసగెనో యట్లే యతని కొప్పగించుటకు మన మెప్పుడును మన బాహ్యభ్యంతర శుచిని కాపాడుకొనవలెను. మన సంబంధమును ఆతని యిచ్చానుసారముగ నెరవేర్చితిమేని మనకతడు అమరత్వమునే ప్రసాదించగలడు.

పరిశ్రమ లన్నింటిలోను కాలినడక రాణియైయున్నది. ఫకీరులు, సాధువులు సాధారణముగ బలముగ నుండుటకు ముఖ్యకారణము వారు దేశమంతయు కాలినడకను తిరిగి వచ్చుటయే యని గుర్తెరుగవలెను.

ప్రకృతియే మనకు చర్మమును దివ్యమైన యాచ్ఛాదన మొసంగెను దుస్తులు లేనపుడు శరీర మందవికారముగ నుండుననుకొనుట పొరపాటు.

అస్థలిత బ్రహ్మచర్యములేనిదే స్త్రీపురుషు లెన్నటికిని సంపూర్ణ జవనత్వములతోను మానవ కళతోను శోభింప జాలరు.

శరీరము పరిపూర్ణాభివృద్ధినిగాంచి తరుణవయస్సు దాటినతరువాత మానవుడు రోజునకు రెండుసార్లుకన్న ఎక్కువ తినుట కెంతమాత్రము అవసరములేదు.

గాలి, నీరు, ఆహారము, మనకెంత ముఖ్యావసరములో నిత్య శరీర పరిశ్రమకూడ సంపూర్ణారోగ్యమున కంత ప్రాముఖ్యము.

శరీరమానసికముల విజృంభణమునకు తోడ్పడు పరిశ్రమయే ఆదర్శప్రాయమైన పరిశ్రమ. అదియే మానవునికి నిజమైన ఆరోగ్యము నొనగలదు. వ్యవసాయదారే పూర్ణారోగ్యవంతుడు.

నారు పోసినవాడు నీరు పోయును. మన పోషణకు తగినంత ఆహారమును ప్రకృతియే కల్పించుకొను చుండును. కనుకనే తన భాగమునకు కావలసిన దానికి మించి తీసికొను వాడు యితరుల భాగమునుండి లాగికొనిన వాడగును.

మానవుడు మాంసాహారి కాజాలడని శాస్త్రవేత్తలనేకమంది నిరూపించిరి. అతడన్ని కూరగాయలను కూడ తిననక్కరలేదు. కందమూల ఫలాదులే యాతని ముఖ్యహారము.

ఫలాహారమే యత్యుత్తమమైనదని నా యనుభవము వల్లను అధ్యయనము వల్లను నేను తెలిసికొంటిని.

తక్కువ తినుటవల్ల మన ఆరోగ్య మెన్నటికిని చెడిపో నేరదు. మనము సాధారణముగ తిను ఆహారమును తగ్గించుటయే అత్యవసరమై యున్నది.

మన యారోగ్యమంతయు భోగములకొరకును విషయ లోలత కొరకును మన శరీరమును జూచుకొని మురియుటకును లేక అదియే మోక్ష మనుకొనుటకును కాదు. అయినచో చెడరక్తముతో నిండి క్రొవ్వి న శరీరములతో మనము మురియుటయే మోక్షమగును.

శరీరము భగవంతుని నిలయమని అన్ని మతములును చాటుచున్నవి. భక్తిశ్రద్ధలతో భగవంతుని సేవ చేయుటకే మన కీశరీరము ప్రసాదింపబడెను.

శీలము మంచి కార్యములపై ఆధారపడి యున్నది. మంచి కార్యము లెప్పుడును సత్యముమీద ఆధారపడి యుండును. సత్యమే అన్ని ఉదాత్త కార్యములకును పెన్ని ధానము. సత్య, ధర్మాశయములను నిర్భయముతో భల్లూకపు వట్టుతో కొనసాగించుటయే పూర్ణారోగ్యమునకు మూల కీలకము.

గాంధీజీ సూక్తులు.

ఆత్మ నిగ్రహము.

నీవు వివాహితుడవై తివేని నీభార్య నీన్నేహితురాలు, పహధర్మచారిణి, విషయభోగముల ననుభవించు పరికరమూ కాదు అను సంగతిని స్మరించుము.

ఆత్మనిగ్రహమే నీజీవితధర్మము. ఉభయులును వాంఛించునపుడే కలయిక జరుగవలెను. అదియును ఉభయులును అంగీకరించిన నియమములకు లోనై యుండవలెను.

నీవు అవివాహితుడ వైనచో నీకొరకు, నీసంఘము కొరకు, రానున్న నీ యర్థాంగి కొరకు కళంక రహితమైన జీవితమును గడువవలసిన బాధ్యత నీపై గలదు. ఇట్టి ధర్మమును నీవు గ్రహించిననాడు. ఇదియే నిన్ను మోహజాలము నుండి యమోఘముగ కాపాడగలదు.

మన మెప్పుడును చూడనప్పటికిని ఆంతర్యముగ మన మందరమును గుర్తించుచున్నట్టి అప్రత్యక్ష శక్తి మన ప్రతిదుష్ట చింతను కనిపెట్టి లిఖించుచున్నట్లు సదా భావించుచుండుము. అప్పుడు ఆశక్తియే నీకెల్లప్పుడును సహాయ పడుచుండుటను నీవు చూడగలవు.

అధర్మ ప్రభుత్వముక్రింద ధనమును అధికారమును గడించుట పాతకమగును. అట్టిచోట దారిద్ర్యమే సుగుణము.

అత్యవసరము, ఆచరణీయమునైన స్వదేశీదీక్షను కొనసాగించుటలో తగినశిక్షను చాకచక్యముచు, కార్యనిర్వహణ శక్తిని మనవారు చూపించిన యెడల శాసనోల్లంఘనమును జయప్రదముగ సురక్షితముగ నడుపవచ్చును.

అసహాయవాది యెట్టి యుద్ధేక కారణము నైనను సహింపవలెను. ఒకప్పుడు సోల్జర్లు ఈజిప్టులోని మసీదులో ప్రవేశించి యచ్చట జరుగుచున్న జాతీయప్రచారమును ప్రతిఘటింపనెంచిరి. ఒక యువకుడు ఉపన్యసించుచుండ సభ్యులందరును వినుచుండిరి. అతడు తన ప్రచారము నెంతమాత్రము చాలింపక సాగించుచుండ సోల్జరులొకనిని పేల్చిచంపిరి. ఆ సభలో నెట్టి కలవరమును కలుగలేదు.

అహింసతో సత్యమును చేచ్చితివేని ప్రపంచకము నంతటిని నీరాదముకడకు తెచ్చుకొనెదవు

అన్నవస్త్రములు రెంటికిని సంబంధించినంతవరకు భారతదేశము తనపై ఆధారపడిననేగాని యామెకు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యమెన్నటికిని చేకూరనేరదు.

అగ్నివర్షమందైనను సత్యమునే పరీక్షవలెను. నన్నీలతో పొడుచుచున్నను సత్యపథమును వీడరాదు, స్వతంత్ర

సర్వస్వమును పరిత్యజింపరో వారు శాస్త్రముల నెన్నడును నిజముగా గ్రహింపజాలరను ఆర్యోక్తియందు నాకు ప్రబల విశ్వాసము కలదు.

అమాత్య శేఖరుడైన ప్రధానమంత్రి తన మాటలను తానే పాటింపకుండునుగాక ! కాని తనజాతి తరపున గైకొనబడిన శపథమును భంగము చేయుట కాలని కెంతమాత్రమును హక్కు లేదు.

అద్భుతమైన పరస్పర సహాయశక్తిని, నిర్మాణదక్షతను పెంపొందించగల మహోద్యమమును సమబుద్ధివోజూచి దానికి తోడ్పడుటకు మారుగ దానిని పరమద్వేషముతో ప్రతిఘటించుచు ప్రజాద్రవ్యమును వృధావ్యయముచేయుచుండుటే మన ప్రభుత్వముయొక్క అసర్వతను శతవిధముల చాటుచున్నది.

అదేమి పాపమో గాని మనము 'కాదని' చెప్పు శక్తినికూడ గోల్పోయితిమి. 'కాదని' ప్రభుత్వమువకు చెప్పుట రాజద్రోహమే కాక మహాపాతకముగ గూడ పరిగణింపబడుచున్నది.

అన్ని దేశముల విజ్ఞానశంఖములను సర్వదా నాయుంటున్నట్లుగా పూరింపవలెననియే నాకోరిక.

అసహాయోద్యమమన ఆత్మపరిశోధనయే. కాని దోషది దోషయుక్తము నితిబాహ్యమునైన యేహ్యపదమే యగును.

గాంధీ జీ సూక్తులు.

సంఘసంస్కరణ

మానవ ప్రకృతిలోనే వర్ణాశ్రమ ధర్మము లున్నవని నా యభిప్రాయము. హిందూమతము దాసిని శాస్త్రముఖమున నంగీకరించెను.

ఒకరు ఎక్కువ ఒకరుతక్కువ యనుకొనుట మన మత విరుద్ధము. భగవద్సృష్టిలోని ప్రతి జీవరాశికిని సేవజేయుటకే మనము కల్పింపబడితిమి. జ్ఞానముతో బ్రాహ్మణుడు, రక్షణ శక్తిచే క్షత్రియుడు, కృష్యాదులచే వైశ్యుడు, దైహికసేవచే సూత్రులు యావిధముగ వీరందరు సృష్టియొక్క సేవకులు.

నేను ఆపాదమస్తక పర్యంతము సంఘసంస్కారవాదినే. కాని నా సంఘ సంస్కారావేశము హిందూమతములోని ప్రధాన సిద్ధాంతములనే తెగనరకుటకు నన్నెప్పుడును ప్రోత్సహింపదు.

నేను మతముయొక్క బాహ్యకర్మలనువట్టుకుని వ్రేలాడువాడనుకాను మతముపేర జగుగు అన్యాయములను సమర్థింపజాలను. డయా, సత్య, శౌచ, బ్రహ్మచర్యం వేవరు సంపూర్ణముగ తమ జీవితములో జూపజాలరో ఎవరు తమ

మోసము, అవిశ్వాసము యీ యుగధర్మములై
యున్నవి. ఏమతమునకు చెందిన మరుష్యులైననుసరే బాహ్య
వేషములనే మన్నించుచు మూలసిద్ధాంతములను తుంగలో
నూరత్రొక్కుచున్నారు.

దేశభక్తి నా మతములో నొకభాగము. దేశభక్తిలేని
మానవుడు పూర్ణమైన మతాభిమానమును కలిగి యుండ
నేరడు.

మన మతమును పాటించుటలో భార్యాపుత్రులను
విడిచిపెట్టవలసి వచ్చినను అందులో కఠోర మేమియునులేదు.
అట్లు చేయుటయే ధర్మమని నా యభిప్రాయము.

అప్పుడు ధనవంతులు నిర్ధనులు అను మోచుచుతగ్గులు లేక పోవును. కఱవు కాటకములులేక దేశము సుఖముగనుండును.

ఆత్మావలోకనము చేసికొనుటయే మానవ ధర్మము. అతడు తననుతాను తెలిసికొని తన శరీర మానసిక ఆత్మాభివృద్ధుల కెంతమాత్రము తడవునేయక కృషి సలుపవలెను.

ఈ ప్రపంచములో మనమెట్టి కష్టములకు లోనైనను సత్య, ధర్మములలోనే మనము సదా ఆనందమును చూరగొనవలెను.

ఆహార వస్త్రములకంటె సుకృతములే మనకెక్కువ. ఆకలిగ నున్నప్పుడు తిండినిచ్చువానికంటె ధర్మకార్యములకు సమయముల కల్పించువాడే గౌరవింపదగినవాడు.

మంచిచేయవలెనను కోరిక, తచ్చక్తి బాహ్యమునుండి రాజాలదు. అదెప్పుడును మనలోనే యుండును. దానికి తగు దోహదమునుజేసి మనము దానిని పెంపొందించవలెను.

కోరికలను, మనభోగములను మితిమీరినట్లు పెంచుకొనుట మననాగరికతకు, మన విజ్ఞానమునకు మన స్వరాజ్యమునకు వ్యతిరేకము. వానిని తగ్గించుటే, త్యాగమే మన విజ్ఞానమునకు ఆయువుపట్టు.

మనసా, వాచా, కర్మణా వ్యభిచరించని నియమాచరణయే ఆత్మ పరిపూర్ణతకు మార్గము.

గాంధీజీ సూక్తులు.

మతము.

హిందూమతము యితరుల నందఱిని తన మతములోనికి లాగుకొనవలెననెడి మతము కాదు. ప్రపంచములోని మత ప్రవక్తల నందఱును పూజించుట కందులో స్థానము కలదు. ఎచరిమత విశ్వాసప్రకారము, మతధర్మ ప్రకారము వారు దైవభక్తిని సలుపుచు యితర మతములతో పోరులేక శాంతముగ నుండుటయే హిందూమతాదర్శము.

“లోకా స్సమస్తాస్సుఖినోభవంతు” అనుసూక్తి ననుసరించిన నిరంతరసేవయే యత్యుత్తమ ధర్మము.

ఫలానక్తిలేని భక్తుడే నిజమైన దైవభక్తుడు.

మన మేకార్యమును జేయబూనినను నితిబద్ధులము కావలెను.

స్వార్థపరుడై యితరుల యానందముపట్ల విముఖులను జూపునంతకాలము మానవుడు పశువులకంటె నధముడు. అతడు తన తోడివారల హితమున కెంత పాటుబడునో యంత యుదారపురుషుడగును.

నేవయదన్న మహోత్కృష్టతను గుర్తించితిమేని ధనరాసులను ప్రోగుచేయుట మహాపాపమని గ్రహింతుము.

రాగద్వేషములు నిన్ను తిశమకలుపెట్టి వేధింప బ్రయత్నించునపుడు మోకరించి భగవంతుని సహాయము కొరకు బిగ్గరగా ప్రార్థింపుము. 'రామనామము' నా కమోఘమైన సహాయకారి. బాహ్యోపచారము కొరకు కటిస్నానమును చేయుము, ఇది రాగద్వేషములను వెంటనేయపశమింపజేయును.

ప్రాతఃకాలమునను, నిద్రించుటకు పూర్వమును ఆరు బయట చురుకుగ నడచుట నభ్యసించుము. పెండలకడనే స్త్రీంపుము. వేకువనే మేల్కొనుము. బుద్ధి, ఆయురారోగ్య విశ్వర్యములు దీనివలన కలుగుననునది యమోఘమైన సామెత. తొమ్మిది గంటలకే పడుకొని, నాలుగు గంటలకే లేచుట మునినియమము. పడుకొనునపుడు కడుపు తేలికగనుండుట మంచిది. కనుక రాత్రిభోజనము సాయంకాలము ఆరుగంటలకే చేయుటమంచిది.

మానవుడు జీవరాశి నంతను సేవించుట కేర్పడిన భగవంతుని ప్రతినిధియను సంగతిని గుర్తించుడు, స్మరింపుడు. ఈవిధముగనే యతడు భగవత్ప్రేమను, గొప్ప తనమును వ్యక్తముచేయవలెను సేవయే నీకానందమును చేకూర్చుగాక ! అప్పుడు జీవితములో నీకేక నెట్టియానందమును అవసరములేదు.

ఆత్మనిగ్రహము గల జీవితమును నడుపు చట్టములకును ఆత్మ భోగముతోగూడిన జీవితమును నడుపు చట్టములకును సంబంధములేదు. కనుక నీవు నీన్నేహితులను, నీచదువును, నీయాహార విహారములను నియమింతువు.

మంచివారి యొక్కయు, పవిత్రులయొక్కయు స్నేహమునే చేపట్టుము.

రాగముల నుద్రేకింపచేయు నవలలను, పుస్తకములను నీదరికి రాసీయక మానవలోకము నుద్ధరించు పుస్తకములనే చదువుము. సంశయములను నివృత్తిచేయుటకు, నిన్ను నడుపుటకు నేదోయొక పుస్తకము నెల్లపుడును నీయొద్ద నుంచుకొనుము.

నీసీమాలకును, నాటకములకును పోకుము. నీ శక్తిని వమ్ముచేయునవిగాక ఆత్మ సుద్ధరింపగల నామకీర్తన, రాగ సంపుటిగల భజనమందిరములే గమ్యప్రదేశములు.

జిహ్వానుత్పత్తిపరచుటకు కాక ఆకలిని తీర్చుకొనుటకేమనము తినవలెను. భోగపరుడు తిండికొరకే జీవించును. నిగ్రహము కలవాడు జీవించుటకే తినును. కనుక నుద్రేకమును కలిగించు మసాలా ద్రవ్యములను, నిపాకలిగించు కల్లు, సారాయిలను ధర్మాధర్మములను నశింపజేయు మత్తు పదార్థములను విడిచిపెట్టుము. ఎంత భుజించుట, ఎన్నిసారులు భుజించుట ఇవి నియమింపబడవలెను.

మానవులవలె మనము జీవింపజాలనిచో చచ్చుటకైనను సంతోషముతో సంగీకరింపవలెను.

ఆత్మపారిశుధ్యమే మోక్షమార్గము.

అస్పృశ్యతకు స్థానమిచ్చి హిందూమతము పాపమున కొడిగట్టినది. అది మనలను పతితులను గావించెను. దాని ఫలితముగా సామ్రాజ్యములో మనమే పంచములమైపోతిమి.

అధర్మమును, అసత్యమును, దౌర్జన్యమును రూపుమాపి స్వరాజ్యమును స్థాపించుటయే అసహాయోద్యమము యొక్క ముఖ్యసూత్రము.

ఆయనంతశక్తుని సింహాసనము మ్రోల నిలచినపుడు మన మేమి తింటిమో, మన మెవరిచే స్పృశింపబడితిమో యను ప్రశ్నకుకాదు మనము జవాబు చెప్పవలసినది. మన మెవరిని సేవించితిమి? ఎటులసేవించితిమి? అను యగ్నిపరీక్షయే మన కొసంగిబడును.

అచరణ శూన్యమైన వాచామాత్ర ఆదర్శగ్రహణము శవాలంకారము వంటిది. అది పైకి జూచుట కందముగా నుండవచ్చును. కాని యది రసవిహీనమైన పిప్పి. అదెట్ల ప్రబోధమును కలిగింపజాలదు.

ఆంగ్లభాషతో విద్యనుగరపుట మనకొంప ముంచినది. అది బుద్ధి జాడ్యమును కలిగించెను. విద్యార్థుల నాడీమండల

మునకు తగనిభారమును వారిపై నెత్తి వారిని క్షుంగదీసెను. అది వారిని పుస్తకములను తిను పురుగులవలెను ఇతరుల ననుకరించు కోతులవలెను తయారుచేసెను. సహజమైన ఆలోచనాశక్తిని కార్యధురీణతా సంపత్తును నాశనము జేసెను. చివరకు తనకు దెలిసినవిద్యను తన కుటుంబమునకు గాని ప్రజలకుగాని బోధించుటకు అనర్హులనుగ గూడ తయారు చేసెను. ఇంతేకాదు. విదేశభాషతో విద్య కరవుటచే స్వదేశములోనే మనవారిందరును విదేశీయులై పోయిరి. ప్రస్తుత ప్రభుత్వముయొక్క మరపునకు రాని మహా విషాదాంత నాటకమిదియే.

ఆంగ్లేయులతో స్నేహప్రపత్తితో నుండుటకు అంగీకరించెదము. కాని ఆస్నేహము, సిద్ధాంతములలోను ఆచరణలోనుకూడ సరిసమానుల ప్రపత్తితో నుండవలయును.

ఆపన్నుడైన యొక్కదీనుని సేవించినను భగవద్దృష్టిలో మన మాదరణపాత్రులమే యగుదుము.

ఇతర జాతీయకార్యక్రమ మంతయు మారిన మారును గాక ! దేశదారిద్ర్యము పోవలెనన్న ప్రస్తుత రూపములోనున్న స్వదేశీవ్రతము మాత్ర మెన్నటికిని అట్లే యుండితీరవలెను.

ఇప్పుడు జరుగుచున్న పోరాటము మతమునకును, కుమతమునకును, అంధకారమునకును జ్యోతి స్వరూపమునకును అని యెరుంగుదురుగాక !

ఇతరుల నుద్ధరించుటకు పూర్వము నిన్ను నీవుద్ధరించు కొనజాలవేని వారి నుద్ధరింపలేవు సరిగదా నీవును వారితో పాటే అధోగతిని పొందుదువు.

ఇతరులయెడ దయాశూన్యముగ మాట్లాడు ప్రతి మాటకును, చేయు దుష్కార్యమునకును మనము క్షమాపణ కోరవలసి యున్నది.

ఈశ్వరుడు మానవుని తన భుక్తికొరకు కష్టపడమని ఉద్దేశించి పుట్టించినాడు. ఆవిధముగ నెవరు పనిచేయుకుండ భోజనము చేయుచుందురో వారు దొంగలు.

ఉద్దేశింపబడిన ప్రజల దురారాధ్యమైన కోపానలము ఆంగ్లేయులపై గాక వారు పాలించుచున్న ప్రభుత్వపద్ధతి పైకి ప్రసరింపజేసినందుకు అసహాయవాదు లెంతయు వందనీయులు; ఆశీర్వాదార్థులు.

ఏ కొంతమందియైనను తామింతవరకు శిరసావహించు చున్న ప్రభుత్వమును నిరాకరించినచో దాదాపు తమ స్వరాజ్యమును నిర్మించుకొనినవారే యగుదురు.

ఎచ్చట ప్రేమ వెలుంగునో యచ్చట జీవితము స్ఫురించును. ద్వేషము వినాశకారణము.

ఎట్టి యువద్రవములనైనను ధిక్కరించుటకు మనము సాధనోపేతులమై యుండవలెను. అట్టి వానికి వణకు జనించవలసిన పనిలేదు.

ఎప్పుడు భారతదేశ బాలబాలిక లందరును ప్రభుత్వ పాఠశాలల నొక్కసారిగ విడిచెదరో ఆదినమే మన దిగ్విజయ దినము. మన జాతీయభావములో నదియొక గొప్ప పరివర్తనమును సూచించును.

ఎవరికిని యపరాధమును కలిగింప నక్కరలేకుండ గోవును చంపుటకు వీలున్నచోట దానికంటె గొర్రెను చంపుట మేలుగా భావింపబడుచున్నది. అట్టిచో ననేకమందిచే మహాపాతకముగ భావింపబడుచున్నచోట మహమ్మదీయ మతగ్రంథముగాని తదితరమహమ్మదీయ ప్రపంచమందలి ఆచారముగాని విధించనప్పుడు భారతదేశములో గోవునేలచంపవలెను?

ఏవిజ్ఞానములోను మనవిజ్ఞానమున నున్నన్ని యమూల్య మణులు లేవు.

ఎట్టి దైహికబాధ చేకూరినను చేకూరుగాక ! అది మనలను నిజమతమునుండి దొలగింపకూడదు.

ఏప్రభుత్వము ప్రజాపాలనలో తక్కువ జోక్యమును కలిగించుకొనునో అనగా ప్రజలకే ఎక్కువ స్వేచ్ఛ నొసంగునో అదియే శ్రేష్ఠమైన ప్రభుత్వము.

ఎట్టి నిరంకుశ ప్రభుత్వమైనను పాలితుల యామోదము లేనిదే నిలువజాలదు. ఆ యామోదమైనను సాధారణముగా ప్రభుత్వముయొక్క బలవంతముచేతనే యేర్పడును

గాని కేవలము ఐచ్ఛికము కాదు. ప్రభుత్వముయొక్క దౌర్జన్యమును నిర్భయముగ నొక్కసారి పాలితు లెదుర్కొందురేని ఆనిముషముతో ప్రభుత్వముపని సున్నయగును.

ఎవరు సత్యము నేరీతిగ పాటించునో వారు తత్ఫలితమును తప్పక పొందగలరు. కాని సత్య వేషమును ధరించు వారు విఫల మనోరథు లగుదురు.

ఒక దురాచారమునుండి తొలగించుటకు మనమెట్టి వ్యక్తినైనను గర్హించుట శాస్త్రసమ్మతమే. అట్టివాని సంపర్కమునుండి శ్రోత్రియులను కాపాడుట యుక్తము.

నూదిబెజ్జమున ఒంటె ప్రవేశింపవచ్చును. కాని ధనికుడు మాత్రము మోక్షమును బడయుట దుర్లభము.

ఒకజాతి మరొకజాతి కెన్నడును స్వరాజ్యము నొసగజాలదు. అది యాజాతియొక్క మోఢాగ్రేసరుల దుధిర ప్రసారముచే సాధింపబడవలసిన యమూల్య నిక్షేపము.

మనము కోర్టులలో నొందు జయము అపజయమే. అట్టి అపజయము మత్స్య సదృశము.

క్రమశిక్ష, స్వార్థత్యాగము, అప్రతిహతేచ్ఛ, వినయము యివి లేకుండ మనకు సంపూర్ణ జయ మెన్నటికిని కలుగదు. ఆగుణములను సంపాదించుటకు ఉపవశించుట, ప్రార్థనసలుపుట యీరెండే యగురితోపాయములు.

కోర్టులను వీడని న్యాయవాదులకు హృదయ మున్నది. కాని శరీర దౌర్బల్యము వెనుకకు లాగుచున్నది. కనుక ముందు వెనుక లేరుగని పరిపూర్ణమైన త్యాగయజ్ఞమును కోరు మన యుద్యమమును వారు క్షీణింపజేయగలరు గాని పెంచజాలరు.

కష్టముల ననుభవింపగల శక్తిని మనము చూపితిమి. మన మనుభవింపవలసిన దింకను నెంతయోకలదు.

గుడిని మ్రొంగినవానికి గుడిలోని లింగమెంత? మృత్యు భయము లేనివానికి జైలు భయ మెక్కడ? మృత్యు భయముతో కృంగిపోయిన దేశము స్వరాజ్యమును సంపాదించ నేరదు. సంపాదించినను దానిని నిలుపుకొనజాలదు.

గృహపరిశ్రమలు లేనిచో హైందవరైతులు నశించెదరు. భూమినుండి సంపాదించుకొన్న దానితో జీవించుట కష్టతరము. వారికి మరొక చేతిపరిశ్రమ అత్యవసరమై యున్నది. రాత్న పరిశ్రమయే సులభమైనదిగను చౌకయైనదిగను యుక్తమైనది గను యున్నది.

జాతీయ ప్రబోధమును గాంచి, తమ హక్కులకొరకు సర్వస్వమును ధారవోయ నమకట్టిన ప్రజల యాశయములను అల్లిబాల్లి కబుర్లును టక్కుటమారి విద్యలును మోసపుచ్చ గలవా?

తమ యధికారులచేత ప్రజలపై గావింపబడిన దుర్నయ దురంతముల నన్నిటిని సమర్థించు ప్రభుత్వముతో నొక్క ఊకికమైనను యెట్లు సంపర్కమున గలిగించుకొనగలము ?

త్యాగాన్నిచే పునీతము కాకుండ ఏదేశమును అభ్యుదయమును గాంచలేదు.

తప్పిదము చెడుగువలె రహస్యముగా ప్రబలును. అది బహిర్గత మయ్యెనేని నశించును.

తమతో సరిసమానమైన ప్రవృత్తితో నుండవలెనను భారతీయుల కోరిక ఆంగ్లేయులకు వెగటుగా నుండును. శ్వేతాధిక్యత వారి కొకమతమై పోయినది.

తమ మాతృభాషలో గాక ఆంగ్లభాషలో తండ్రులు పుత్రులకుగాని భర్తలు భార్యలకుగాని యుత్తర ప్రత్యుత్తరములను జరుపుట యసహ్యకరము.

తన్నిన కాలును ముద్దు పెట్టుకొనుటకు తిరస్కరించుటే మన తప్పిదము. నిర్మలాంతఃకరణతో గూడిన సహకారము వచ్చువరకు ప్రభుత్వముకు మనము సహాయము చేయకుండుటే మన నేరము.

తమ యధికారము నెంతమాత్రము మనము లక్ష్యము చేయజాలమని ప్రభుత్వము గుర్తెరుగునట్లు మనము భగీరథ ప్రయత్నములను సలుపుదుముగాక !

దేశమును శరీరమునకు వ్యవసాయము, నూలువడకుట అను రెండును రెండు ఊపిరితిత్తులు. వీటికి క్షయవ్యాధి రాకుండునట్లు ఎప్పుడును గట్టిప్రయత్నము జరుగవలెను.

హిందువులు, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, ఎవరైనను, పరిశుద్ధ జీవితమును జీవించుటకు ధర్మముతో సహకారము, అధర్మముతో సహాయ నిరాకరణము చేయుట ముఖ్యవసరములు.

దేశము క్రొత్తపన్నులను భరింపజాలదు. ఇదివరకు భరించుచున్న పన్నులే దుర్భరముగ నున్నవి.

ధైర్యము, సహనము, నిర్భయత్వము, వీని నన్నిటిని మించిన స్వార్థత్యాగము - ఇవియే మన నాయకుల లక్షణములు కావలెను

దౌర్జన్యము ఆత్మహత్యయే యని ప్రతి హరును గ్రహించునట్లు చేయవలెననియే నాకోరిక.

దేశభక్తి యన్నను, మానవభక్తి యన్నను ఒక్కటే. నేను మానవుడను. కనుక దేశభక్తిని కలిగియున్నాను. అది ఎంతమాత్రము సంకుచితముగాదు. భారతదేశ నేవ జేయుటకు నేను జర్మనీకిగాని ఇంగ్లాండునకుగాని హానిని జేయను.

దొంగ మన ప్రాపంచిక ఆస్థినంతను తస్కరించును. త్రాగుబోతు తనయొక్కయు తన యిరుగువాని యొక్కయు మూసమునే హరించును.

ధైర్యవంతుడై విశ్వాసపూరితుడైన నేతవాడుగాని, చెప్పులుకుట్టువాడుగాని విశ్వాసశూన్యుడై పిరికి న్యాయవాది కంటే నెక్కువ నుగమముగ దేశమును నడవగలడు. జయము ధైర్య, త్యాగ, సత్య, ప్రేమ విశ్వాసములపై నాధారపడును. ప్లిడరు ఎత్తులు, గుణకారములు, చాణిక్య చతురత, ద్వేషము, అవిశ్వాసముల వలన నెట్టి లాభములేదు.

దౌర్జన్య రాహిత్యముయొక్క- తత్త్వమునిరహంకారమే. దౌర్జన్య రాహిత్యమన భగవంతుని అండయే. ఇదియే అన్ని యుగములలోను మేరువుగా నుండెను. భగవంతుని సహాయము కావలయునన సమ్రతతోను వాస్తవమైన విచారభరిత మనస్సుతోను మనము భగవంతుని చేరవలయును.

దౌర్జన్యరాహిత్య మతము ఋషులకును, సన్యాసులకును మాత్రమే కాదు. అది జనసామాన్యమునకును సంబంధించినదే. ఐశుజాతికి దౌర్జన్యత త్వ మెటువంటిదో మానవజాతికి దౌర్జన్య రాహిత్యత త్వ మటువంటిదే.

నేడు భారతదేశము పరుల యిచ్చానుసారముగ నాడింప బడుచున్న మృతక శేబరము, ఆత్మ సంయమనము వలన భారత దేశ మాత్మపారిశుద్ధ్యము నొందునుగాక! అపుడు తనకేగాక మానవలోకమునకు గూడ ఆమె కళ్యాణసంధాయి కాగలదు.

నీతిని తిరస్కరించుచు న్యాయమును పురిగొల్పని మతవిశ్వాసమును దేనినైనను నేనంగీకరింపను. అవినీతికరము

కాకపోయినచో హేతువిరుద్ధమైన మత విశ్వాసము నైనను నేను సహింతును.

నాచేతిలోనే యధికార మున్నయెడల ప్రస్తుతమున్న పార్శ్వ పుస్తకముల నన్నిటిని యొక్కసారి చింపివేతును. నిత్య గృహ జీవితమునకు సంబంధించులాగున పుస్తకములను వ్రాయ నియమింతును. వీటిని చదువుకొని బాలుడు వెంటనే తన పరిసరముల యందు తన విద్యను ఆచరణకు దెచ్చుచుండును.

సీపు విద్యార్థివిగాని, విద్యార్థినివిగాని యైనచో అధమ షట్కము రోజునకు నాలుగుగంటలైనను నూలువడకకుండ మామూలు చదువు చదువుకొనుట పాప మని తలంచవలెను.

నేను పునర్జన్మను కోరను. నాకు పునర్జన్మయే సంభవించునేని నే నొక పంచమునియింట పుట్టి వారి విచారములను వారి బాధలను వారిపై మోపబడుచున్న యనేక దురన్యా యములను నేనుకూడ పంచుకొనెదను. ఇట్లు వారిమధ్యనుండి వారిని, నన్నుకూడ యీదుర్భరస్థితినుండి రక్షించు కొనుటకు ప్రయత్నించెదను.

అన్నమో రామచంద్రాయని పొట్ట చేతబట్టుకున్న యుద్ధాధిపతీలు నేడు ఖద్దరు రక్షించును లజ్జాస్పదమైన

జీవితములనుండి మరలింపబడిన వారికది త్రోవజూపును. ఖద్దరులో హృదయము కలదు. ఆత్మకలదు.

నేను దుర్బలునికి అండగాజేరి నిరపాయము, నిశ్చితము, నూటియైన కార్యకలాపము నాతనికి బోధించి యాతని కాత్మబలమును చేకూర్చి పశుబలము నెదుర్కొనుట కతనిని శక్తివంతునిగ జేయుచున్నాను.

అసహాయోద్యమము నామట్టుకు ఆపుదల కాలేదు. ప్రభుత్వము భారతదేశముపట్లను, మహమ్మదీయుల పట్లను, పంజాబు హత్యలనాడు గావించిన యపరాధము పట్లను, మాలిన్యమును తొలగించుకొని ప్రజేచ్ఛానుసారముగ వారి పద్ధతి మారనంతవరకు నది యట్లేయుండును.

నాకే యధికారమున్నయెడల నేను తేయాకు ఎప్పేటులన్నిటిని ఆపివేసెదను. అక్కడనున్న యూరేషియను పిల్లలను చూచినచో భారతస్త్రీ లెట్టి యవమానములకు పాలగుచున్నారో తెలియగలదు.

నాలో నేకొంచెము హాస్యరసము లేకున్నను నేను చాలకాలముక్రితమే ఆత్మహత్యను గావించుకొని యుండును.

నా కధికార మున్నచో పాఠశాలలో నన్నిపనులను కట్టిపెట్టించి బాలబాలికలచేత నూలును వడకించెదను.

నూలుతీయు ఉపాధ్యాయులను తయారుచేసి రాటములను తయారుచేయుటకు వడ్రంగులను ప్రోత్సహింపవలెదను,

ప్రాణము నొసగు రాటయంత్రములను ప్రతిగృహమునకు గొంపోయి యీ శిక్షణ నిచ్చునట్లుగా ఆ యుపాధ్యాయుల నియమింతును. నా కధికార మున్నచో గుప్పెడు పత్తియైనను యితర దేశములకు పోకుండజేసి యిచ్చుటనే నూలువడకించెదను. ఈ నూలును ప్రోగుజేసి నేతవాండ్రచేత నేయించుటకు డిపోలను పెట్టెను. చాలినంతమంది శిక్షణనొందిన స్థిర బుద్ధులున్నచో హిందూదేశమునుండి దారిద్ర్యమును ఒక వత్సరములోనే పారద్రోలుదును.

నేను భగవంతుని సత్యముల సరయజూచుచున్నాను. నాకు మనుష్యునివల్ల భయమంతయు నశించినది. కనుకనే భగవంతు డసహాయోద్యమముపట్ల నున్నాడని నా విశ్వాసము. నేనాతని సర్వవ్యాపకత్వమును జూచుచున్నాను.

నేను భారతదేశము యొక్కయు, లోకముయొక్కయు సేవకుడను. అట్టి సేవయందే ప్రాణములనువిడువ నుత్సహించుచున్నాను. నేను గ్రహించిన విధమున సత్యము నాచరించుట, ప్రకటించుట నావిధ్యుక్తము. నేనందుకొరకే ప్రయత్నముల జేయుచున్నాను. నేననేక ప్రాచీనసత్యములపై నూతనజ్యోతిని ప్రసరింప జేయుచుంటిని చెప్పగలను.

నామానవత్వము నమ్ముకొని యాత్మరక్షణను సేకరించు గొనుటకంటె నా సర్వస్వమును, నేనును కూడ నశించుటకు కీ సంగీరించెదను.

నామతము కారాగార మతము కాదు. అందులో సంకుచిత తత్త్వము లేదు. బలవంతమును లేదు. భగవత్సృష్టిలోని ప్రతి జీవికిని నందు స్థానము గలదు.

మీ సేవజేయుటకు నా ప్రేమయే నన్ను పురిగొల్పుచున్నది. నా సృష్టికర్త మ్రోల నా జీవితమును సార్థకము జేసికొనుటకే నేను మీ కష్టములను, విచారములను, పంచుకొనుచున్నాను.

నిజమైన దేశభక్తి యుండి ధైర్యమున్నచో చార్జన్స్ రాహిత్యమును మతముగా స్వీకరింపక సీతగా స్వీకరించినను నది జయింపవచ్చును.

సమాజు చేసినంత మాత్రముచేతను దేవాలయమునకు సోయినంత మాత్రముచేతను మత మనిపించుకొనదు. ఆత్మ తత్త్వమును బ్రహ్మతత్త్వమును తెలిసికొనుటయే మతము. నేతనేయు కళను నేర్చుకొనినగాని నేయువాడు కాజాలనట్లు కొన్ని సూత్రములకు కట్టుబడినగాని యాత్మతత్త్వమును తెలిసికొనజాలడు.

నిరాధారులగు లక్షలకు ప్రాణదాయి యగు చరకా ప్రయోగమే సిరాళాధూమమును పాలద్రోలి ఆశాభాస్కరును దయింప జేయగలదు.

పాలు త్రాగువాడు మాత్మస్తన్యము నంటిపెట్టుకొని యుండునట్లు నేనును నాభారతాంబ నాశ్లేషించి యుందును.

నాకు కావలసిన యాధ్యాత్మిక సంపత్తు నంతయు నామెయే ప్రసాదించగలదు. నా మహదాశయములకు తగిన పరికరము లన్నియు నాకిచ్చుటనే కాన్పించుచున్నవి.

పశువులలో ఆత్మ నిద్రాణమైయుండును. కనుక దానికి పశుబలము తప్ప వేరొండు కానరాదు. మానవత్వము దాని కంటె యుత్కృష్టమైన యాత్మ తత్త్వముపై నాధారపడి యుండును. కనుక నాత్మబలమే మనబలము.

ప్రతిజాతికి నొక ధ్వజముండవలెను. దానికొరకే లక్ష్యోప లక్షలు చనిపోవుదురు. అది యొకవిధమైన విగ్రహారాధన. అట్టిదానిని నాశనముచేయుట పాపభూయిష్టమైన పని.

ప్రతీకారము నల్పుటగాని నిర్వీర్యతనుజూపి తలయొగ్గుటనుగాని అసహాయవాది చేయజాలదు. దుర్దమ దురంత ప్రభంజనునిమధ్య స్థాణువువలె చలింపకయుండుటయే అతని కర్తవ్యము.

పిరికి పందవలె రక్షణను గోరుటకంటె యేభిల్లుని బాణమునకై నను గురియగుటకే నే నంగీకరించెదను.

ప్రపంచమంతయు కాదనినను భగవంతుడు ధర్మస్వరూపుడే. న్యాయమూర్తియే. ప్రజాబలము లేకపోయినను సత్య మద్వితీయముగా నిలుచును. అది స్వయంప్రకాశము.

ప్రజలు మన మనుకొనునంత మూర్ఖులుగను, జ్ఞానశూన్యులుగను ఎన్నటికిని లేరు.

ప్రాచీనసామ్రాజ్యము లన్నిటివలెనే బ్రిటిషుసామ్రాజ్యముకూడ ఒకేపాతకమును గట్టుకొనుచున్నది. దుర్బలదేశములను వర్తకదోపిడీలతో పీల్చుచే సామ్రాజ్యతత్వము.

ప్రతి ఇంగ్లీషువానితో మనము యుద్ధముచేయుటలేదు. ఇంగ్లీషుజాతిని ధ్వంసముచేయవలెనని చూచుటలేదు. మానవున కుండవలసిన శరీరము, మేధ, హృదయము అనువానినే ధ్వంసముచేసిన యీ ప్రభుత్వవిధానమునుమాత్రమే ధ్వంసముచేయవలెనని మన సంకల్పము.

ప్రాణనష్టమైనను సంభవించునుగాక ! దేశారిష్టకార్యములను వేటినికూడ ఆమోదింపజాలము.

కావలసినంత ప్రకృతిలో సంఘర్షణమున్నను ఆకర్షణము వలననే ప్రకృతి నడచుచున్నది. అన్యోన్యప్రేమయే ప్రకృతికి మూలాధారము. ధ్వంసము చేయుట చేతనే మానవుడు జీవింపజాలడు.

ప్రతితండ్రియు తనపిల్లలకందరకును దుర్భరద్రవ్యనష్టముతో పాశ్చాత్యవిద్యను గఱపుచున్నాడు. పిల్లలందరును ఎప్పుడో ఎన్నడో ఏమిసంపాదింతురో గాని తత్కాలములో తండ్రుల కెంతమాత్రము సహాయము చేయజాలకున్నారు. అతి దరిద్రభూయిష్టమైన మన దేశములోనున్న యీ పద్ధతి బహు ప్రమాదకరమై యున్నది.

ప్రజల సంధికార బంధురములొనికి దింపుచు వారికి జ్ఞానదానమును చేయుచున్నామని నటించు ప్రభుత్వపు టాటల సాగనియుట అన్యాయము.

ప్రభుత్వ పాఠశాలలలో మన బాలుర వమానముల పాలు చేయబడుదురు. మన దేశమును బుద్ధిపూర్వకముగ దోచుకొనిన ప్రభుత్వాధికారుల యాధిపత్యముననే యీ పాఠశాలలన్నియు నడుపబడుచున్నవి. అట్టి పాఠశాలలనుండి మన బాలురను మాన్పించు టత్యవసరము. అట్టి పాఠశాలలలో చదువుటవల్ల ఒక్కొక్కప్పుడు మన పతనవేగము నిరోధింప బడవచ్చును. కాని పాఠశాలలలో జరుగుచున్న జాతీయావమానమును భరించు టెంతమాత్రము న్యాయముగాదు.

ప్రాణము నిచ్చుటకు శక్తిలేని మానవునికేజీవి ప్రాణము తీయుటకును హక్కులేదు

ప్రజలలో సత్యాగ్రహము స్థానము నేర్పరచుకొనినది. దౌర్జన్య, అక్రమ, శక్తులప్పుడే దాని ధాటిముందు పడవడ వణకుచున్నవి.

ప్రభుభక్తి యచలముగు సిద్ధాంతముకాదు. అది పరస్పర రాగీకారము. ప్రజలయెడల భక్తితాత్పర్యములను కనుపరచు ప్రభుత్వము వారినుండి ప్రభు భక్తిని చూరకొనును.

పవిత్రత జీవితమున కెంత ప్రాణాధారమో కార్యనిర్వహణమునకు కూడ అంత ప్రాముఖ్యమే.

ప్రజాభిప్రాయమే సంఘపవిత్రతను, ఆరోగ్యమును కాపాడగలదు.

భగవద్భక్తుల యొక్కయు అకలంకాత్ములయొక్కయు నిష్కారణ బాధయే ఫలించునుగాని ఉత్తమూక గోలవల్ల, గందరగోళమువల్ల ఇసుమంతయు లాభములేదు.

భారతాత్మ అవినాశి. భారతదేశమున కెంతశరీర దౌర్బల్యము వాటిల్లినను యెంత ముప్పుసంభవించినను తదాత్మ జయజయ ధ్వనిములతో విజృంభించుచునే యుండును.

బానిసకు యజమాని గృహమంతయు జయిలేయను నట్లు నాకు భారతదేశమంతయు పెద్ద జయిలువలె నున్నది.

ఆంగ్లప్రభుత్వమున భారతయోధుల మానవకళ్యాణము నకు వినియోగించిన పాప మొకనారియైనను కట్టుకొని యుండి లేదు.

భేదకల్పనల చేసి పాలించు నీతిపై బ్రిటిషు ప్రభుత్వ మాధారపడి యున్నదని నిష్పాక్షికముగ యొప్పుకొనిన హ్యూము డొరగార వాక్యములను నే నెన్నటికిని మరువజాలను.

భగవత్స్మింకరుల నేవ్యక్తగాని, యేప్రభుత్వము గాని తమ సేవకులనుగా చేసికొనుట కెట్టి యధికారమునులేదు.

భగవంతుని యంత్యపరీక్ష అతికఠినమైనది. సైతాను యంత్యభ్రమ అతి సమ్మోహనకరము. స్వతంత్రత నొందుటకు మనము భగవంతుని యంత్యపరీక్షకు తాళవలెను. సైతాను యంత్యభ్రమకు లోనుగాకుండ నుండవలెను.

భారతదేశము తన స్వాతంత్ర్యమును గురించి యాలోచించుటకు పూర్వము తన ఆర్థికస్వాతంత్ర్యమును చేకూర్చుకొనవలెను.

బ్రాహ్మణులను జయించుటకు తన ప్రేమామృతవృష్టి చాలియుండనిచో తత్ప్రియత్నమున బుద్ధుడు తన ప్రాణములనే యర్పించియుండును. మహాసామ్రాజ్యమును ధిక్కరించి జీససు కంటకరీటన్యస్తమస్తరుడై సిలువపై ప్రాణములను వీడెను. నేనును జీససు క్రైస్తు మొదలగు మహావక్తల పథము ననుసరించి దౌర్జన్య రాహిత్యపద్ధతిపై నిరోధమును బూనితిని

భారతదేశములో స్వేచ్ఛా మానవునివలె చనిపోవుట కన్న ఘనతర మేమున్నది.

బ్రిటిషుప్రభుత్వము భారతదేశమునకు గావించిన యత్యాచార పరంపర లన్నియు భారతప్రజా హృదయాంతరాళమున నిప్పుడు ప్రధూమితాగ్నివలె యున్నవి. ఆయగ్ని స్వార్థత్యాగము, జాతీయైక్యతా రూపములను దాల్చి ప్రభుత్వము తమ పశ్చాత్తాపమును వెల్లిబుచ్చి హృదయపరివర్తనమును గావించుకొనుటో

లేక దేశమును వీడిపోవుటో చేయువరకును విడిచిపెట్టదని నా దృఢ విశ్వాసము.

మన పోరాటములను అనైకమత్యము ఇంకను అనేక యనర్థములను భోజన ప్రతిభోజనములును, అంతర్వివాహములును యెప్పుడును మాన్పియుండలేదు.

అశ్లీలపాటలను, అవాచ్య సంభాషణలను వినుట బ్రహ్మచర్యమునకు భంగకారికము. భగవన్నామకీర్తన మొనర్చుటకు బదులు అశ్లీలము లాడుట జిహ్వ వ్యభిచారమగును. అట్లే ఇతర ఇంద్రియములకును వ్యభిచారదోషము కలుగుచుండును. ఇంద్రియ నిగ్రహమున్నవాడే నిజమైన మానవుడు. గుఱ్ఱమును స్వాధీనమందుంచుకొనలేక పడిపోవు గుఱ్ఱపురొతువలె మనమున్నారము. కళ్ళెముచే దానిని స్వాధీనము చేసికొనగలరొతు పడజాలడు. ఇంద్రియ నిగ్రహమున్న మానవుడు ధన్యుడగును.

బలము శరీరదారుఢ్యముచే నేర్పడజాలదు. అప్రతిహతమై యిచ్చాశక్తియే బలము నొసంగును.

బలవంతులు శక్తివంతులు యనేక తప్పిదములనే కాక యున్నాద కార్యములను కూడ చేయుచుందురు, వారి క్రియలకు మనము ప్రతిక్రియ యొనర్పక ఐచ్ఛికముగ గౌరవయుతముగ శాంతముగ వాని ననుభవించినపుడే మనకు జయము కలుగును,

కాని యపరాధముల గావించు ప్రభుత్వేచ్ఛకు మాత్రము లొంగరాదు.

జాతులు బాధలోను కష్టములోను తప్తమై పుట్టుచుండును.

బహిరంగముగ గాని అంతరంగముగ గాని దౌర్జన్యమును పురికొల్పి నంతవరకు ఉరి స్తంభమునకు కొంపోబడినను మన నిశ్చితాభిప్రాయములను మనము ఖండితముగ బహిర్గతము చేయవలెను.

ఎట్టిరూపములో నున్ననుసరే మన పోరాటమునందు బలవంతము విసర్జనీయమే యగును.

భారతీయ అశాంతిని తొలగించుటకు తన్మూలకారణములను నివారింపవలెనే కాని తేనెపూసిన కత్తులవంటి ఉద్యోగములతోను చిన్నచిన్న హక్కులతోను దానిని కప్పి పుచ్చుచూచుట దుస్సాధ్యము.

బ్రహ్మయైనను మనకు స్వరాజ్యమును ప్రసాదింప జాలడని చెప్పుటకు నేను వెరువను. మనమే దానిని సాధించుకొనవలెను.

మన కొసంగబడిన సంస్కారాదికములు మనబుద్ధి నాశనమునకు వేయబడిన నల్లమండు మాత్రము.

మనముచేసిన ప్రమాణమును జారవిడచి భగవంతుని యెడల పాపకర్ముల మగుటకంటె దుర్బలులము పిరికిపందలము అను దోషము నంగీకరించుట బహు శ్రేయస్కరము. నీవు నీ నిజాత్మయెడల నసత్యవంతుడ వగుటకంటె ప్రపంచమున కసత్యవంతుడ వగుట అనేకలక్షలరెట్లు మంచిది.

మనము అసహాయులమని భావించుకొనుచుండుట చేతనే స్వరాజ్య సంపాదన వెనుకాడుచున్నది. ఆత్మవిశ్వాసమును పూనినతక్షణమే మనకు స్వరాజ్యము చేకూరును.

తిండి, గాలి లేకుండ మనము జీవించజాలనట్లు చేతి వడకు పరిశ్రమలేకుండ యీ ప్రాచీన భారతమునుండి దారిద్ర్యమును సాగనంపుటయును, ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటయును బహుదుర్లభము. ప్రతియింట పౌర్యు యెంతటి అవసరమో రాటముకూడ నంత ప్రాముఖ్యము.

మానవుడు గావించిన యపచారములన్నింటిలోను స్త్రీలయెడల చేసిన యపచారమంత పశుప్రాయమైనది, అమానుషమైనది, పతనహేతువైనది వేరొండు గానరాదు. నా దృష్టిలో స్త్రీలుదుర్బలులుగారు. పురుషులకన్న స్త్రీలేయదారచరితలు. నేటికిని వారే త్యాగమూర్తులు. విశ్వాసము, సౌజన్యత, రెండవకంటివా డెరుగని బాధననుభవించుట, జ్ఞానము వారియందు మూర్తీభవించెను,

మనము సీమగుడ్డల నెంతధనముతో గొనుచుందుమో మన నేతివానికి, వడుగువానికి నంత ధనములేకుండ జేసిన వార మగుదుము. పైగా వానికింకొకవృత్తినై నను జూపని పాపమును కట్టుకొనుచున్నారము.

మన దేశములో నొకడు అయిదు లక్షల రూపాయల సంసారి యైనచో నతడు దేశమునుండి 95 లక్షలు విదేశములకు పంపి వేసెనని యర్థము.

మన యిరుగు పొరుగువారి దోషములను మనము మన్నింతుమేని మన యితర సహాయ మేదియు నక్కరలేకుండగనే ప్రపంచము బాగుపడగలదు.

ముప్పదికోట్ల భారతీయులు తమనిజనత్వము నొక్కసారి గుర్తించిన చాలును. వారు దాని నుపయోగించ నక్కరలేకుండగనే స్వేచ్ఛనొందగలరు.

సర్వజనులు మూడు ముఖ్యవిషయములను పాటించుట న్యాయము. ఒకటి సత్యసంధత; రెండవది అన్యూలను హింసించ కుండుట, మూడవది ఇంద్రియములను జయించుట.

మృత్యువను తలగడపై నేజాతి తల నిడుకొని నిద్రించునో అదియే యమోఘ జాతి.

యూరపు నేడు భగవచ్ఛక్తిని జీవసుశక్తిని గాక పైతాను శక్తినే ప్రదర్శించుచున్నదని నా నిశ్చితాభిప్రాయము. పైకి భగవద్దేవమునే వేసినపుడిక పైతాను ప్రభ దుర్నిరీక్ష్యముగదా!

ఎంతటి మహామహ్మదైనను తాను యాన్నత్యమును పొందుటకు తగు సావకాశముల నన్నిటిని ఇంగ్లీషువారు లాగి పారవేసినప్పుడు వారికింద మన దేశమునకు స్వాతంత్ర్యము యెన్నడును సంభవించదని నా యభిప్రాయము. అందుచేతనే మనలో యనేకమంది మన నిజసత్తాను మరచి ఇంగ్లీషువారికింద మనమొంతకాలమో తిగుశిక్షను పొందినగాని స్వపరిపాలన కర్హులము కామను వెర్రిభ్రమలో పడియున్నారు. నేడే మనము స్వపరిపాలనకు పూర్తిగ తగియున్నారమని నాప్రబలవిశ్వాసము.

ఎంతటి నిరంకుశ ప్రభువైనను తన చేతబడినవాని సహాయమును బలవంతముగనైనను లాగికొననిదే సగ్గుల మనోరథుడు కాజాలడు.

రణరంగములో మృత్యువు మోక్షప్రదము. జయిలు స్వాతంత్ర్య కవాటము.

దుర్బలునికి బలము చేకూర్చుటలేనన్న ప్రేమయవన రమే. కాని యవిశ్వాసము బలవంతముగ ప్రేమచే విధేయుని జేసికొనుట రాక్షసకృత్యము. తాత్పర్య మెరుగని మంత్రోచ్చారణ రసవిహీనము ; నిరర్థకము. టాగూరుకవి యవిశ్వాసకులందరిని చరకామతమును గ్రుడ్డిగ నామోదింపక తిరుగుబాటుచేయమను టెంతయు సమంజసము.

రష్యాకాక ప్రపంచజాతులలో నేమూడు జాతులలో గాని తయారైనంత మంది కంటె నెక్కివ యోధాగ్రేసరుల

నొక నూరువత్సరముల క్రితము మన భారత పుణ్యభూమి తయారుచేసిన స్థితిని చూడుడు ! నేటి దౌర్భాగ్యావస్థను పరికింపుడు ! ఇంతకన్న యవినీతికరము, అంధకార బంధురము నైన స్థితి వేరొకటి యేజాతికిని యుండజాలదు.

మన మూహింపగలిగినంత సులభ సాధ్యముగ లక్షల కొలది గృహములకు ధనమును, పనిని సమానముగ పంచిపెట్ట గల శక్తి రాటచక్రమునకే గలదు.

వివేకదృష్టితో చూచితిమేని శాసనసభా బహిష్కార వాదులు తాము శాసనసభలలో నుండుచో పొడిచివేయుదాని కంటె నుత్కృష్టమైన సేవను పైనుండియే చేయుచున్నారు.

మన దేశములోని చట్టములు విదేశవర్తక దోపిడీదారులకు సేవజేయుటకే యుపయోగింపబడుచున్నవి.

విదేశవస్తు సమ్మోహము పారతంత్ర్యమును, దౌర్భాగ్యమును, నీటికంటె వేయిమడుంగు లధమాధమమైన పాతివ్రత్య భంగముచు అనేక గృహములకు తెచ్చిపెట్టెను.

వాచాభిమానములో నెంత అర్థమున్నను, ఎంత ఆత్మవిశ్వాసమున్నను, అదియంతయు నిరర్థకమైనదే.

విశాలమైన యీ భారతదేశమందు ఎంతమంది యోగ్యులున్నారో అన్నిపక్షములకుకూడ తావుగలదు.

సూక్ష్మదృష్టితో చూచితేమేని ప్రస్తుత ప్రభుత్వము మన దౌర్బల్యముమీదనే ఆధారపడి యున్నదని గ్రహింప గలుగుదుము.

విదేశ వస్తువులు, విదేశపు నూలు నేడు మన దేశములో రూపుమాసినదో మన భారతపుణ్యభూమిలో ప్రాచీనకాలపు డక్కామస్లినులు మొదలగు చీనిచీనాంబరములు తయారగు శక్తి కెట్టి యీటంకములును యుండజాలవు.

వృధా వాదోపవాదములు గాక నిరపగాధుల బాధయే శిక్షించువారిని శిక్షనొందువారినిగూడ తరింపజేయును.

వేయిపాళ్లు దౌర్జన్యమునైనను నేనొప్పుకొనెదను గాని యొక జాతియంతయు నిర్వీర్యమగుటను సహింపజాలను.

విద్యార్థులు సహాయపడక పోయినను, స్టడెంట్లకాని ధని కులుగాని సహాయము చేయకపోయినను, స్వరాజ్యసంపాదన దుర్లభము కాదు. అది యెక్కవగా వ్యవసాయదారులపైనను పాటకపు జనముపైనను నాధారపడియున్నది.

వర్తక దురాశచేత నొకమహాదేశమును, అందలి ప్రజలను నిర్వీర్యము జేయుటకంటె బ్రతిష్ఠ ప్రభుత్వమును స్వర్ధించుటకు మరేమీ కావలెను.

శాసనసభలచాటున మరుగుపడియున్న నిరంకుశాధికారముకన్న సైనిక నిరంకుశాధికారమే కొటిరెట్లు సుఖప్రదము.

శరీరమునకు మలమెట్టిదో భారత దేశమునకు విదేశ వస్తువు మట్టిదే. శరీరారోగ్యమునకు మాలిన్య నాశనమును గావించుటెట్లావశ్యకమో యట్లే భారతమోక్షమునకు విదేశ వస్తువు నరికట్టవలెను.

శాసనసభలు దృఢమనస్కులను తయారుజేయు యంత్ర శాలలు కాజాలవు. దృఢమనస్కులులేని స్వాతంత్ర్యము నీటి బుగ్గవంటిది.

శాంతము, గభీరమునైన భారతనీలాకాశమున మాన హంగుప్రమాత్రముగ నొక మేఘము కాన్పించవచ్చును. కాని యది యేనాడు ఎట్టి ఘనఘనారావ ఘోరజీమూత సంకులమగునో యెవరికెఱుక !

శాంతముతోకూడిన సత్యమే జయము.

సానిమెరుగులు, సంతమెరుగులుపెట్టి కొన్ని మార్పులను కలిగించినంత మాత్రముచే నది ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము కాజాలదు. ప్రభుత్వహృదయము మారినగాని లాభములేదు

స్వాతంత్ర్యప్రాప్తి కొరకు మన మెవరియొజ్జకొరకును దోసిలొగ్గవలసిన పని యెన్నడునులేదు.

స్వరాజ్య మన రామరాజ్యము. ప్రపంచమున ధర్మ రాజ్యమును స్థాపించుటే దాని యుద్ధము.

స్వాతంత్ర్య మెప్పుడును జయిలుగోడల మధ్యను, యొక్కొక్కప్పుడు యురిస్తంభముల మీదను మాత్రమే వరింపబడుచుండును. అదెన్నడును పాఠశాలలలోను శాసనసాధములలోను దొరకనేరదు.

స్వేచ్ఛావర్తకము హిందూ దేశమునకు పెనుభూతమై దానిని శాశ్వతదాస్యమున పడవై చెన.

స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుటకు మనము చనిపోవు వరకును కష్టముల నెదుర్కొనుటకు సంసిద్ధులము కావలెను. శరీరమును దాచుకొనువాడు నశించును.

స్త్రీలు తమ విదేశవస్త్రముల నన్నిటిని పూర్తిగా విడిచి పెట్టినగాని విదేశవస్త్ర బహిష్కరణము పూర్తికానేరదు.

సత్యాగ్రహ రంగములో ప్రజల తప్పిదములే లెక్కకు వచ్చును.

స్వాతంత్ర్య తరంగముల నుద్బోధింపజేయు గురువద్యుల మ్రోల తరుచ్ఛాయలందుకాని, నిరాశంబర్హమైన మనోహరమైన కుటీరవాకిటలనుగాని మన బాలురు స్వేచ్ఛా వాతావరణమును గ్రోలుచుండుట యెంతయు క్తము !

స్త్రీల సుగుణసంపత్తి, కరవు కాటకములనుండి కాచుకొనుట, ధరలు తగ్గుట — ఇవన్నియు వడుకుపరిశ్రమలో నిమిడియున్నవి

స్వరాజ్యమనగా అధమము దేశముయొక్క ఆర్థిక జీవనమునకు ఊపిరితిత్తులవంటి దేశీయ పరిశ్రమలను సంరక్షించు కొనుచు వానిని భంగపరచు విదేశదిగుమతులను నిరోధించు శక్తియేయని గుర్తెరుగవలెను.

హిందువులకు గోవు ప్రాణతుల్యము. కనుక మహామఠ దీయై చ్చికముగ తమ తోటిహిందువులతో సమరస భావము నకు రావలెను.

హిందూ మహమ్మదీయ ఐక్యత కుదరనిదో మన కాచంద్రాగ్రము బానిసత్వము తప్ప వేరేమి కలదు ?

హిందూ మహమ్మదీయులు పరస్పరానుమాన వీక్షణములను వీడి ఒకరికొకరు అన్యాయములను గావించుకొనుట యసంభవమని విశ్వసింపవలెను.

హిందూదేశము కత్తిని చేబట్టి తాత్కాలిక జయమును పొందినను పొందవచ్చును. కాని నా హృదయమట్టి భారతదేశ సంక్షోభమునకు గర్వింపజాలదు.

హిందూదేశమునకు బోల్షివిజము అవసరములేదు. అరాచకమును భరించుటకు ప్రజలు అతి శాంతయుతులు. మన కిప్పుడు బాహ్యమునకు గాన్పించు ఏదోయొక క్రమము నెవరు తేగలిగిననుసరే వారికి ప్రజలు తలయొగ్గెదరు.

హిందువులు అస్పృశ్యులను తీసివేయరేని ఒక్క వత్సరము కాదుగదా నూరేండ్లకై నను మనకు స్వరాజ్యము లభింపనేరదు.

హిందూదేశము దినదినము దారిద్ర్య భూయిష్టమగుచున్నది. ఆమె పాదముల దగ్గరనున్న రక్తప్రవాహమంతయు కొంచె మించుమించుగా కట్టవడినది. ఇప్పుడై నను మనము జాగ్రత్తను తీసికొనమేని అది త్వరలో మృతి నొందగలదు.

హిందూమహమ్మదీయుల మధ్య కలుగు కలహములకు కారణము ఒకరి అభిప్రాయము లొకరిపై రుద్దుటకు ప్రయత్నించుటయే. ఉభయలమధ్య ఐకమత్యము కలుగవలెనని ఒకరియెడల నొకరు మతసహనమును విశ్వాసమును కలిగి యుండవలెను.

హిందూమతమునందు జన్మించిన యే మానవునైనను అస్పృశ్యుడనిగాని మైలపడినవాడనిగాని ఎంచుట మహాపాతకము. అట్లుచేయుటకంటె రాక్షస కృత్యము మౌకటిలేదు.

హైందవ జాతీయత స్వార్థపరమును అహంకారపూరితమును వినాశకరమును అయినదికాక ఆరోగ్య ప్రదమును ధర్మపూరితమును ప్రేమకు నిలయమైనదియును నయియున్నది.

స్వరాజ్య సంపాదనామార్గమునకు హిందూదేశము దౌర్జన్యసూత్రమును అవలంబించినేని స్వరాజ్యము చేకూరక పోవుటయేగాక ప్రచ్ఛన్నదాస్యమునకు లోనగును.

హిందూదేశము ఇంగ్లీషువారి స్వలాభముకొరకేపాలింపబడుచున్నది. హైందవ జాతీయతాభివృద్ధి కొరకది గొప్ప యడ్డంకు. ప్రత్తివ్యాపారముపై వారికన్న అభిమానము చాల సాంప్రదాయ విరుద్ధము. కనుకనే అది జాతీయాభివృద్ధికి పరమ శత్రువు. విదేశవస్తు బహిష్కరణము ఇంగ్లీషువారికేగాక విదేశీయులందరినోట దుమ్ము కొట్టినదగును.

హిందువులైన మనమేరినిగాని నీచులని, తక్కువ వారని, దోషులని తలంచరాదు. పంచములను అస్పృశ్యులనుగా జూచుట మానవలెను.

హిందూదేశముయొక్క ఆర్థికసంపత్తు పదిహేనువందల సంవత్సరములనుంచి నదీప్రవాహమువలె కొట్టుకొనిపోవుచున్న విధమునుజూచి యెంతకాలము సహించి యూరకుందుమో లేక ప్రోత్సాహము చేయుదుమో అంతకాలము హిందూదేశము స్వతంత్ర్యమును పొందజాలదు. విదేశవస్తు బహిష్కరణమునకు ప్రధానాంగము విదేశవస్తుబహిష్కరణమే.

క్షమించుటయన మరచిపోవుటకాదు. స్నేహితుడు కాడిచి సంగతి మరచిపోయి మనమొక శత్రువును ప్రేమించుటలో ఘనతలేదు. మనము మన శత్రువునే ప్రేమించుచున్నాము అను పూర్ణజ్ఞానముతో ప్రేమించుటలోనే ఘనతయున్నది.

రా చ కీ య ము లు

ప్రజల యనుమతిమీదను వారి కోరికల ప్రకారమును జరుగుచున్నంతవరకు ప్రభుత్వము ప్రజాసేవచేయు సంస్థయే యగును. కాని సన్నీపోట్లతో ప్రజలను లొంగదీసికొన జూచు ప్రభుత్వము రాక్షసహృదయును దాల్చును.

నేను జ్ఞానజ్యోతిని సరిగ్రహించి ఆ యాదేశము నాచరణకు తెచ్చితినేని ధన్యుడనగుదును. నాతోటిపాటు ఏ కార్యమందియైననురాగిలిగిరేని నాకంతకంటె కావలసినదేమియులేదు.

ఈ సామ్రాజ్యముయొక్క ప్రస్తుత ప్రతినిధులందరును అన్యాయ ప్రవర్తనకు దిగిరి; వారు గుండెలుతీసిన బంట్లు. వారికి ప్రజలకోరికలపట్ల ఆవంతయు గౌరవములేదు. భారత గౌరవమును వారు తృణప్రాయముగ జూతురు.

ప్రతి పౌరుడును తనకు తెలియకపోయినను ఏదో విధముగ ప్రస్తుత ప్రభుత్వమునకు సహాయమును చేయుచునే యున్నాడు. కనుక ప్రభుత్వ చర్యలన్నిటికిని వారందరుచు ఉత్తర వాదులగుచున్నారు.

ప్రజాభివృద్ధి కొరకే ప్రభుత్వము లేర్పడినవి. ప్రజాభివృద్ధిని జూడని ప్రభుత్వముకు ప్రజలు తోడ్పడనక్కరలేదు.

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వములని పిలువబడుచున్న వన్నియు సంఘములోని దోషములను నిర్మూలముచేసి స్వర్గమును సృష్టించుననుకొంటిమి. కాని మధ్యయుగమునాటి సామంత రాజుల చట్టవిహీనమైన పరిపాలనలకంటె నివి మరింత అధ్వాన్నమయ్యెను.

ప్రస్తుత ప్రభుత్వమునకును మానము స్థాపింపబోవు దానికీని మధ్యకాలమున మనమనేక పొరపాటులను చేయవచ్చును. కొంత అక్కరలేని బాధకూడ ఉండవచ్చును. జాతి యంతయు నిర్వీర్యమైపోవుటకంటె నీ పొరపాటులు మంచివికావా ?

నిరపరాధుల రక్తప్రవాహమును గావించిన ప్రభుత్వ హస్తములనుండి యింద్రపదవి నొందుటకంటె నాకు భిక్షాటనమే మేలు.

అపరిశుద్ధ ప్రదేశములో జీవించు ప్రజలకు రోగములు తప్పనట్లు అధర్మప్రభుత్వములోని ప్రజలకు జయిలు జీవితము తప్పనిసరి యగును. అది వారి నిత్యపంట.

భారతమే నాతల్లి. నాసర్వస్వము ఆమె పెట్టిన భిక్షయే. ప్రపంచమున కామె యొక ఉత్కృష్ట సందేశమును గొంపోనున్నది. యూరిపుదేశము నాపె గుడ్డిగా ననుకరింపజాలదు.

నిత్యదరిద్రతకు అగౌరవములకు పాలగుచు నా కొరకు చూచుచు నన్ను విశ్వసించు ప్రజలకు నేను మోక్షాదేశమును పురికొల్పగలను; కాని మోక్షము, ఆశ ఈ రెండును త్యాగము, శిక్ష, ఆత్మసంయమము లేనిదే కలుగ జాలవు.

కోర్కెవ్యవహారములు జూదపు పంచెములుగా భావింప బడుచున్నవి. ఇంతకన్న నేరు సత్యములేదు. నీకేసులో యెంత సత్యమున్నను, యెంత న్యాయమున్నను నెగ్గగలనని నీ వెన్నడును చెప్పజాలవు.

ప్రస్తుత న్యాయపరిపాలనా పద్ధతిలోని దుర్భర విషయ మేమన ప్రజలు చెప్పరాని యవిసీతికి తేబడిరి. రక్తపాతము, మోసము, వర్తక దోపిడి - నీకివి యే పాశ్చాత్య దేశములలో కాన్పించుచున్నవి. కాని మానవలోక మంతయు నమ్మదిగా నిమ్మకు నీరుపోసినట్లు సాభాగ్యప్రదమైన నూతన యుగమును సృష్టించుటకే పనిచేయుచున్నది.

సామ్రాజ్యము హిందూదేశమున కేమిచేయుచున్నదో చూడుడు:—గ్రేటుబ్రిటనుయొక్క లాభము కొరకు మన దేశములోని పెన్నిధానముల నన్నిటిని కొల్ల గొనుట; నిరంతరము పెరిగిపోవుచున్న సైనికవ్యయము; ప్రపంచములో నెక్కడను లేనంతటి వ్యయమును చేయుచున్న సివిలు సర్వీస్ ఉద్యోగములు; మనమధ్యనున్న కొద్దిమంది అంగ్లేయులక

ప్రాణహాని రావచ్చునను భయమున జాతినంతను ఆయుధ
హీనముచేసి నిర్వీర్యముచేయుట; తలకుమించిన ప్రభుత్వ
వ్యయములన్నిటిని పోషించుటకుగాను బుద్ధివాశనము గావించు
మద్యము మొదలగు పానయోగ్యముకాని పానీయము,
నల్లమందు మొదలగు వానియొక్క వర్తకము; జాతీయ మనో
వ్యధను వ్యక్తము చేయుచు, వలస రాజ్యములలో మనము
పొందుచున్న అగౌరవములను వెల్లడిచేయు జాతీయాందోళ
నము పెరుగకుండ అరికట్టుటకుచేయు నిరంతర నిర్బంధ శాస
నములు ఇట్టి వెన్నిటినో పేర్కొనవచ్చును.

రాతియుగముకంటె ఉక్కుయుగము మంచిదను సంగతి
నాకర్థముకాదు. నాకు రెండుచు సమానమే. మనము మన
బుద్ధిని, మన సమస్తశక్తులను అత్మాభివృద్ధికే వినియోగించ
వలెను.

భారతజాతీయత యెన్నటికిని సగటుచిత్రము, వినాశ
కరము, ఇతరులపైకి దూకునదికాదు. అది కళ్యాణమునొసంగు
మతము; కనుకనే యది మానవ కళ్యాణమునే కోరును.

ధైర్యము శరీర లక్షణముకాదు. అది మానసిక
లక్షణము. కండలు పెంచినవారిలో నే ననేకమంది పిరికిపంద
లను జూచితిని. దుర్బల శరీరములో ధైర్య సాహసములు
మూర్తీభవించుట నేనెరుగుదును.

కలకత్తాలోని విలియముకోట తదితర మహాసాధములు, నోరులేని విజ్ఞానధనులైన ప్రజలను నిష్కారణముగ కొల్ల గొనుటను గాక మరేమి సూచించును ?

ఇంగ్లీషువారికి దూరదృష్టియొక్కవ. వారు మనకు ఊరక న్యాయదానము చేయరు. మనలో వారినిప్రతిఘటించు శక్తి-చార్జనశక్తి యగుగాక, చార్జన రాహిత్య మగుగాక- ఏదియైనను శక్తియున్నప్పుడే న్యాయమును కలుగజేసెదరు.

గడివిడలను కలుగజేయు పత్రికలను, అసత్యములను ప్రచారముచేయు పత్రికలను ఎదుర్కొనుటకు మన మొక నూతన పద్ధతిని కనిపెట్టవలెను.

భారత దేశమునకు న్యాయమును కలుగజేయురేని సామ్రాజ్యమును నాశనముచేయుటే ప్రతి భారతీయునియొక్క విధాయక ధర్మమని యాంగ్లేయులు గుర్తెరుగుదురుగాక !

రైళ్ళు, ఆసుపత్రులు గొప్ప విశుద్ధ విజ్ఞానమును సూచింపజాలవు. అవి తప్పనిసరియైన దోషములు మాత్రమే యని మనమెరుగవలెను.

ఒక్కలక్షమంది ఆంగ్ల యాత్రీకులు 3000 లక్షల మంది గల జాతిని శాసించుటయనునది పాలకులకును పాలితులకును కూడ నీతి బాహ్యమగు విషయము, సిగ్గుచేటు.

హిందూదేశములో శాంతి, రాజభక్తి, వ్యక్తి అభిప్రాయములు, ఇవన్నియు విచ్ఛిన్నములతో కాపాడబడుచున్నవి. ప్రజలుమాత్రమే నిరాయుధులు చేయబడిరి.

అధర్మమైన చట్టములకు తలయొగ్గుట మానవత్వము కాదని గుర్తించిన చాలును. ఎట్టి నిరంకుశత్వమును అట్టివారిని వశము చేసికొన జాలదు. ఇదియే స్వరాజ్యమునకు కీలకము.

ఆ ర్థ క ము లు .

స్వేచ్ఛావాణిజ్యము హిందూదేశమునకు మహాపకారమునుచేసెను. అదిదానిని నిరంతరదాస్యములో ముంచివేసెను.

రాటము ఇతర దేశములతో వర్తకపోటీకి నిల్చుటలేదు. దేశములో వృధాగా పాడుచేయబడుచున్న జాతీయపాటును (National Labour) నేకరించుకొని నిత్యము పెరుగుచున్న దేశదారిద్ర్యమును తగ్గించుకొనుటే దాని ప్రధానోద్దేశ్యము.

ఆంగ్లచరిత్రకారులు వాసినట్లు మాస్కప్టరుగుడ్డలు మనదేశముపై బలవంతముగ ప్రవేశపెట్టబడినవి. ప్రపంచాధిక్యతను బడసిన మన డక్కామస్లినులు బుద్ధిపూర్వకముగ ప్రయత్నపూర్వకముగ నాశనము గావింపబడినవి.

నీతిని, ఆచారములను గణననీయని ఆర్థిక శాస్త్రము మైనపు బొమ్మనంటిడి. అందులో ప్రాణమున్నట్లన్నను ప్రాణశక్తి శూన్యమగుచున్నది.

మన పట్టణములే హిందూదేశమని యెవరును మోసపోకూడదు. హిందూదేశము తన ఏడున్నరలక్షల పల్లెటూళ్ళలోనే జీవించుచున్నది. మన పట్టణములు ఆపల్లెటూళ్ళమీద జీవించుచున్నవి. అవేవియు తమ యైశ్వర్యమును యితరదేశములనుండి తెచ్చుటలేదు.

పట్టణవాసులందరును యూరపు అమెరికా జపానుల లోని పెద్దపెద్ద కంపెనీల కమిషనుదారులు, దాళారీలు. గత రెండువందల ఏళ్ళనుండియు మనదేశమునుండి పోవుచున్న ధనప్రవాహమునకు వీరు పై వారితో చేతులు జోడించిరి.

ఇతరదేశములలోని పశువుల దుస్థితి మనదౌర్భాగ్యదేశములో నున్నంత కడుదీనముగలేదు. మనము దీనికి ఆంగ్లేయులను దూషించ నక్కరలేదు. మనము దరిద్రులమను సాకును చూపనక్కరలేదు. మన పశువులు దుర్భరస్థితిలో నుండుటకు కారణము మన నిర్లక్ష్యభావమే. మనము వాటిపట్లను, దేశము యెడలను మహానేరమును గావించుచున్నారము.

ప్రతి ఎల్లెటూరులోను మనకు ప్రత్యక్షముగ కాన్పించు మానవ అస్థిపంజరములను ఎట్టి మాయావాదము, ఎట్టి లెక్కల తాంత్రికము బోకరించ జాలదు.

నేను చెప్పిన స్వదేశస్రతమే నిజమైన ఆర్థికశాస్త్రము. ఆంగ్లేయుల ఆర్థికశాస్త్రమును అనుకరించుట మనకు నాశ హేతువగును.

యంత్రములు యూరపును నాశనము చేయుటకు మొదలు పెట్టినవి. నాశనదేవత యిపుడు ఇంగ్లాండుయొక్క తలుపులను తట్టుచున్నది.

హిందూదేశము పట్టణములను, యంత్రములను కోగలేదు. పురాతనరాటము, పురాతనవిద్యావిధానము భారత సాభాగ్యమును, విజ్ఞానమును పెంపొందించినవి. అవి ఇంకను పెంపొందించ గలవు.

మనము కాంగ్రెసు స్లాటుఫారములమీద యీ శివ వత్సరములనుండియు కావలసినంత వాగ్జాలమును వక్షికితిమి. భారతదేశమునకు నిజముగ కావలసిన నూలును మనమిప్పుడు తయారు చేయవలసిన సమయ మేతెంచెను. నిరుపేదల ఆకలి తీర్చుటకు, మానమును కాపాడుటకు మనకింతకన్న వేరు మార్గములేదని నాయభిప్రాయము.

మతమునకును రాచకీయమునకును సంబంధము లేదనుటలో అర్థములేదు. మతములేని రాచకీయము దహనము చేయవలసిన శవమువంటిది.

చెడుగు సత్పురుషుల ముఖమున మంచిగమారిపోవును. దుష్టబుద్ధుల ముఖమున గుణసంపత్తికూడ చెడ్డగనే పరిణమించును. దీనికి మనమాశ్చర్యపడ నవసరములేదు.

జలదములు సముద్రమునుండి ధ్రువోదకమునుత్రాగును. కాని యవి సర్వసస్య ప్రదము, సుఖదములగు మధురాంబువులను ప్రసాదించుచున్నవి.

త్రాచు మధురములగు క్షీరములను త్రావుచున్నది.
కాని యది తిరిగి భయంకరమగు విషమును గ్రక్కుచున్నది.

నదులు తమ నీటిని తామే త్రాగుటలేదు. వృక్షములు
తమ ఫలములను తామే తినివేయుటలేదు.

మేఘములు తాముత్పత్తిచేయు భాస్యసంపత్తు నెంత
మాత్రమును ఆశించుటలేదు. అట్లే సత్పురుషులును తమ
సర్వశక్తుల నితరుల మంచికొరకే వినియోగింతురు.

మన దేశములోని యితర గొప్ప నాయకులతోపాటు
నేనును సూచించు సంఘసంస్కారము లవలంబింప బడనినాడు
హిందూమతము నశింపక తప్పదు.

మతము తనకును తనస్మష్టికర్తకును సంబంధించిన విష
యము. ఇతరుల కందులో నెట్టి ప్రమేయమును లేదు.

విశ్వాసము, ప్రార్థన నాకాయువుపట్టులు. నన్ను
ముక్కులుక్రింద కోసినను సరే భగవంతుడు లేడని నేననను.
అంతేకాదు. అతడున్నాడనియే నొక్కి వక్కాణింపగల శక్తిని
నాకతడు ప్రసాదించును.

హిందువులు శుద్ధి సంస్కారమని, మహమ్మదీయులు
'తల్లీగు' అని, క్రైస్తవులు 'ప్రాస్టిటెజింగు' అని మతాంతరులను
తమ తమ మతములలో కలుపుకొను పద్ధతికి నేను వ్యతిరేకు

డను. మార్పు హృదయమునకు సంబంధించిన సంస్కారము. అది భగవంతుని కొక్కనికే తెలియును. అతడొక్కడే దానిని తెలిసికొన గలడు. ఆ విధానమును దానంతట దానికే తెలియును. అతడొక్కడే దానిని తెలిసికొనగలడు. ఆ విధానమును దానంతట దానికే విడువవలెను.

నేను సంఖ్యలను జూచి మురియను. నాకు సంఖ్యలందు కంటె గుణమునందే విశ్వాసము కలదు. కాని నేడు గుణమును పోనాడి యైనను సంఖ్యమీద యాధారపడుట పరిపాటియై పోయినది. సంఖ్యకు సాంఘిక, రాజకీయ విలువ లేకపోలేదు. కాని ప్రస్తుతము జరుగుచున్న విధమున సంఖ్యాబలమును తయారుచేయుట మాత్రము నాకుచేతకాదు.

ప్రకృతి దుర్బలత్వమును నిరసించును. బ్రిటిషు ప్రజలును తక్కిన ప్రపంచమును మాపట్ల కరుణ చూపవలెనని మేము కోరుటలేదు. మేమెట్టి న్యాయమున కర్హులమో అట్టిన్యాయమే మాకు కావలెను. మేము శక్తివంతులమయి మా శక్తిని గుర్తించిననాడు న్యాయము జరిగియే తీరును.

వేషము, డాంబికము మతము కాజాలదు. మేధావంతుల మెదడులలో సేకరింపబడియుండు పాండిత్య ప్రకర్షయు మతము కాదు. హృదయమే మతమునకు మూలస్థానము. హిందువులము, క్రైస్తవులము, మహమ్మదీయులము, తదితరులము —

లగు మనమంతరము మన విశుద్ధజీవితముల ద్వారముననే మన మతముల కర్థమును నిరూపింపవలెను.

పవిత్రత కృత్రిమపద్ధతుల ద్వారా వృద్ధిచెందునదికాదు. అది బలవంతముగ చొప్పింపబడుటకును వీలయిన విషయము కాదు. ఘోషాయను గోడలు దానిని రక్షింపజాలవు. అది యంతరంగమునుండి ప్రజ్వలింపవలెను. ప్రతి ఆయాచిత మోహమును తరింపని పవిత్రత నిజమైన పవిత్రత కాజాలదు. సీతయొక్క పవిత్రతవలె నది ధిక్కారమును చూపవలెను. పురుషుల చూడ్కులకు నిలువజాలని స్త్రీ యతి హినురాలు. స్త్రీలు పురుషులను విశ్వసించునట్లు బలవంత పెట్టబడుచున్నట్లే పురుషులును పురుషత్వమును నిలుపుకొనవలెనన్న తమ స్త్రీలను విశ్వసించవలెను.

ఆత్మ పారిశుధ్యము, ఆత్మ బలిదానము, స్వార్థత్యాగము అను పునాదులమీదనే సత్యాగ్రహ, జాతీయ 'నిర్మాణములు జరుగ వలెను. జాతిని దృష్టియందుంచుకొని నామట్టుకు నేనెట్లు పవిత్రవంతుడను కావలెను? అను ప్రశ్నను ప్రతివాడును తనకు తానే వేసికొనవలెను. వ్యక్తి జీవితము, శీలము పవిత్రవంతమగుటయే యీ పునాదికి ప్రాతిపదిక. నా వ్యక్తి జీవితము, శీలము దోషభూయిష్టముగ నుండుచో నేను 'ఓటికుండ డబ్బడ' ధ్వనిచేయుడప్పు' వంటివాడను. కనుక నేను అంతరంగిక

ముగ కల్మష పూరితుడ నైనచో నేనీ నిమిషమందే నా యవ
 విత్రతను పోనాడి యాత్మార్పణ కర్తమగు పాత్రనుకావలెను.
 ఈ కార్యమందు ప్రభుత్వము నాకు సహాయపడజాలదు ; నన్ను
 అడ్డుపెట్టనుజాలదు. పవిత్రుడ నగుటకును, పతితుడ నగుటకును
 నాకు నేనే సర్వాధికారిని.

శా శ్వ త పో ష కు లు .

- 1 శ్రీయుత దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు
పంతులుగారు, చెన్నై పట్టణం.
- 2 నడింపల్లి సుబ్బరాజుగారు, కోడూరుపాడు
- 3 జాజాల చలమయ్యశాస్త్రిగారు, రాజమండ్రి.
- 4 దేవులపల్లి సోమయ్యగారు, ఆకిరిపల్లి.
- 5 చింతలపాటి బాపిరాజుగారు, పత్తేపురం.
- 6 తాడి పెదసూరయ్యగారు, నత్తారామేశ్వరం
- 7 బెజవాడ రామచంద్రారెడ్డిగారు, బుచ్చిరెడ్డిపాలెం.

రా జ పో ష కు లు .

8. దామోజీపురపు సత్యాధిరావుగారు, కొవ్వూరు.
- 9 చేడ నారాయణమూర్తిగారు, లొండంగి
- 10 పెన్మెత్త రాజంరాజుగారి కుమారులు సత్యనారాయణ
రాజుగారు, రేలంగి
11. రావుసాహెబ్ కల్లి చిట్టిఅబ్బాయి నాయుడుగారు, పూళ్ల
- 12 ద్వారంపూడి చౌదరయ్యగారు, నత్తారామేశ్వరం.
13. ద్వారంపూడి వెంకయ్యగారు, నత్తారామేశ్వరం.
- 14 వెలగల శ్రీరామరెడ్డి, తాడి నాగిరెడ్డిగార్లు, ఆరవల్లి
15. జవ్వాది లక్ష్మయ్యగారు, పెనుగొండ.
16. డాక్టరు తేతలి సత్యనారాయణగారు, తాడేపల్లిగూడెం
17. గాడేపల్లి సత్యనారాయణగారు, వకీల్, రామచంద్రపురం.

పోషకాలు .

- 18 డాక్టరు జీడిగుంట కామరాజుగారు, నిడదవోలు.
- 19 పల్ల సూర్యనారాయణగారు, వకీల్, కొవ్వూరు.
- 20 బలిజేపల్లి సుబ్రహ్మణ్యంగారు, వకీల్, తణుకు
- 21 దేవులపల్లి రామమూర్తిశాస్త్రిగారు, తిమ్మరాజుపాలెం.
22. ఇందుకూరి సుబ్బరాజుగారు, పిప్పర
23. డాక్టరు బొమ్మగంటి రామమూర్తిశర్మగారు, నిడదవోలు.
- 24 ఆరుమిల్లి వెంకటసుబ్బారాయుడుగారు, నాగుల్లంక
- 25 ఆరవ తిరుపతిరాయుడుగారు, రాజమండ్రి.
- 26 విష్ణువర్ధుల లక్ష్మీనారాయణగారు, చిలకలంపాడు.
27. శివరాజు వెంకటరామారావుగారు, రాజమండ్రి.

